Vrijdag 23 Juni 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4239

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

In het Westen Stabiel; In het Oosten Mobiel.

BOMBARDEMENTEN.

Grote strijdkrachten van Noordamerikaanse zware bommenwerpers trotseerden Donderdag het vijandelijke afweervuur op de installaties voor de vliegende bommen in het gebied van het Pas de Calais aan te vallen, terwijl een afzonderlijke luchtvloot van lichtere bommenwerpers een krachtige aanval deed op de vijandelijke verdedigingswerken bij Cherbourg bij wijze van steun aan de Noordamerikaanse troepen.

De Marauders, Havocs en Thunderbolts stortten zich in hele golven op de kanonemplacementen, sterktepunten en Duitse troepen in het kleine gebied ten Zuiden, Zuid-Westen en Zuid-Oosten van de omstreden haven. De aanval werd officieel beschreven als de grootste steun, welke tot nu toe is verleend aan de strijdkrachten van Bradley (Londen, (AP) 22.6).

WAT DE FRANSE VADERLANDERS DOEN.

De Franse gezagsdragers te Algiers gaven een formele verklaring uit, waarin gemeld wordt, dat de strijdkrachten van verzet, die volgens vooraf gereedgemaakte plannen werken, de telefoonverbindingen tussen de meeste voornaamste steden hebben doorgesneden en alzo erin geslaagd zijn het vijandelijke hoofdkwartier te isoleren. Een uitgebreide en nauwkeurig beraamde sabotage, aldus zeide de verklaring verder, heeft de Duitsers gedwongen verschillende grote oorlogsfabrieken in de voorsteden van Parijs te sluiten. In de hoofdstad nam de vijand de voedselvoorraden in beslag, welke voor de burgerlijke bevolking bestemd waren. De bevolking biedt echter dapper het hoofd aan een periode van uithongering en ontbering als niet bekend in de „lugubere geschiedenis" van de hoofdstad.

In het biezonder werd verklaard, dat de verbindingen doorgesneden zijn tussen Parijs Calais, Creil, Lyon en Marseille. Hevige gevechten worden gemeld uit de Zuidelijke Jura waar, gedurende de laatste dagen 400 Duitsers gedood werden. In de Vogezen vervolgen de Maquis hun offensief en nemen zij steeds meer gevangenen. Er wordt ook guerrillaactie gemeld nabij het Geallieerde strandhoofd en felle gevechten zouden plaats vinden in het gebied langs de beneden-Rhône. De verklaring voegde hieraan toe, dat ammunitie-voorraden onder buitengewone moeilijkheden geleverd worden aan de vaderlandse strijdkrachten. In verschillende belangrijke plaatsen hebben de patriotten het bestuur overgenomen (Algiers, (AP) 22.6).

EEN COUP D'ETAT.

Don Whitehead, die zich met de Noordamerikaanse strijdkrachten in Normandië bevindt, seint als volgt:

De installatie van François Coulet als Commissaris van de Republiek voor het gebied van Rouaan door De Gaulle was een coup d'état van De Gaulle die gewoon zijn mannen binnen het strandhoofd bracht toen hij de vorige week in Frankrijk aan land kwam en hen aan het werk zette als Directeuren van Franse politieke zaken. Het Franse Comité te Algiers maakte de benoeming van Coulet bekend op 13 Juni samen met de benoeming van Kolonel Pierre de Chevigne als „Commandant van het derde militaire gebied" in Normandië. Coulet was Secretaris Generaal op Corsica.

Coulet zeide geen reden te zien waarom er enige wrijving zou bestaan tussen zijn organisatie en de Geallieerde autoriteiten. „De Geallieerde afdeling voor burgerlijke zaken vertegenwoordigt het leger, terwijl ik het Franse volk vertegenwoordig", zeide hij.

Behalve de leiding te hebben over burgerlijke aangelegenheden is Coulets organisatie van plan een territoriaal leger te recruteren als een kleine strijdmacht om de Geallieerden te helpen de orde te bewaren.

Coulet zeide: „Er zal geen mobilisatie plaats vinden. Wij vragen slechts vrijwilligers, omdat wij een oogst voorhanden hebben en de mannen nodig zijn op de boerderijen" (Met de Noordamerikaanse strijdkrachten in Normandië, (AP) 22.6).

STIMSON OVER DE STRIJD IN NORMANDIË.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson zeide op een persconferentie, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten op het schiereiland van Cherbourg elementen van drie Duitse divisies ingesloten hebben in de havenstad en omgeving.

„Het is opmerkelijk in de verrichtingen in Normandië, dat de vijand geen voldoende reserves heeft opgehoopt waarmede hij een groot tegen-offensief zou kunnen inzetten", zeide Stimson. Hij heeft een leger van behoorlijke grootte gereed, doch de divisies werden slechts hier en daar afzonderlijk ingezet in een poging om de Geallieerde strijdkrachten tegen te houden.

Gedurende deze periode zijn wij in staat geweest onze eigen legers op het vasteland op zeer krachtige wijze op te bouwen. Manschappen en materiaal waaronder zware wapenen, zijn in verbazingwekkende hoeveelheden op de stranden aangevoerd. De stormwinden over het Kanaal belemmerden dit verkeer soms, doch het weer is geen al te ernstige hindernis geweest' (Washington, (AP) 22.6).

NIEUWE WAARSCHUWING VAN EISENHOWER.

In een waarschuwing door de radio zeide. Eisenhower tot de vissers van Denemarken, Noorwegen, Nederland, België en Frankrijk, dat zij binnen hun havens moeten blijven tot 21 uur op 29 Juni. Dit is de tweede verlenging van zeven dagen van de oorspronkelijke waarschuwing van het Hoofdcommando aan de vissers (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 22.6).

VLOOTGEVECHT IN HET KANAAL.

Een Noordamerikaanse vlieger rapporteerde, dat hij een vlootgevecht zag in het Kanaal, waardoor mogelijk te knenen wordt gegeven, dat de Duitsers trachten enkele der omsingelde tropen te Cherbourg over zee weg te voeren (Londen, (AP) 22.6).

DUITSE DREIGING.

Richard Kaschiskes seint uit Londen:

De Duitsers dreigden met „nieuwe monster-explosieven" tegen Groot Britannië en de Geallieerde legers aan het Westfront. Voor zover officieël bekend is dit louter geklets. De autoriteiten van de luchtverdediging zeiden, dat de vliegende bommen, welke de vieger van gevechtsvliegtuigen in toenemende aantallen neerschieten, nog slects een ton springstoffen bevatten, een snelheid hebben van 480 tot 560 kilometer per uur en een vliegbereik hebben van 250 kilometer. Trnsoceaan zeide, dat de automaten „thans krachtiger gemaakt zijn door brandstoffen zowel als springstoffen" en dat „verschillende andere geheime wapenen binenkort zullen worden gebruikt."

De commentator van het DNB Hallensleben zeide: „Spoedig zal nieuw monster-apparaat gelanceerd worden van meer stations waartegen tegenmaatregelen practisch onmogelijk zijn. Zekere stategisch plannen en militairen vrerichtingen van het grootste belng berusten erop."

Sertorius zeide over het mogelijke verlies van Cotentin en de haven van Cherbourg, dat de Geallieerden waneer zij er in het bezit van zullen zijn „het doel zullen zijn van luchtaanvallen die niet door de Luftwaffe behoeven te worden pitgevoerd." Goebels driegde met „nog doeltreffender wapeenen om een nieuwe phase van de oorlogvoering op grote afstand te openen" (Londen, (AP) 26.6).

MEER DAN EEN-VIERDE

Edward Roberts, de in de gezamenlijke Noordamerikaanse pers vertegenwoordigt, seint uit de vooruitgeschoven commandopost va Eisenhower in een vertraagd bericht van 21 Juni: Eisenhowers Hoofdkwartier maakte bekend, dat meer dan een-vierde van alle Duitse installaties voor het lanceren van de vliegende bommen zich bevinden in het gebied van Cherbourg. Deskundigen vergezellen de aanvalstroepen in de richting van destad teneinde de installaties te bestuderen (Eisenhowers Hoofdkwartier, (AP) 22.6)

INTERNATIONALE CONFERENTIES.

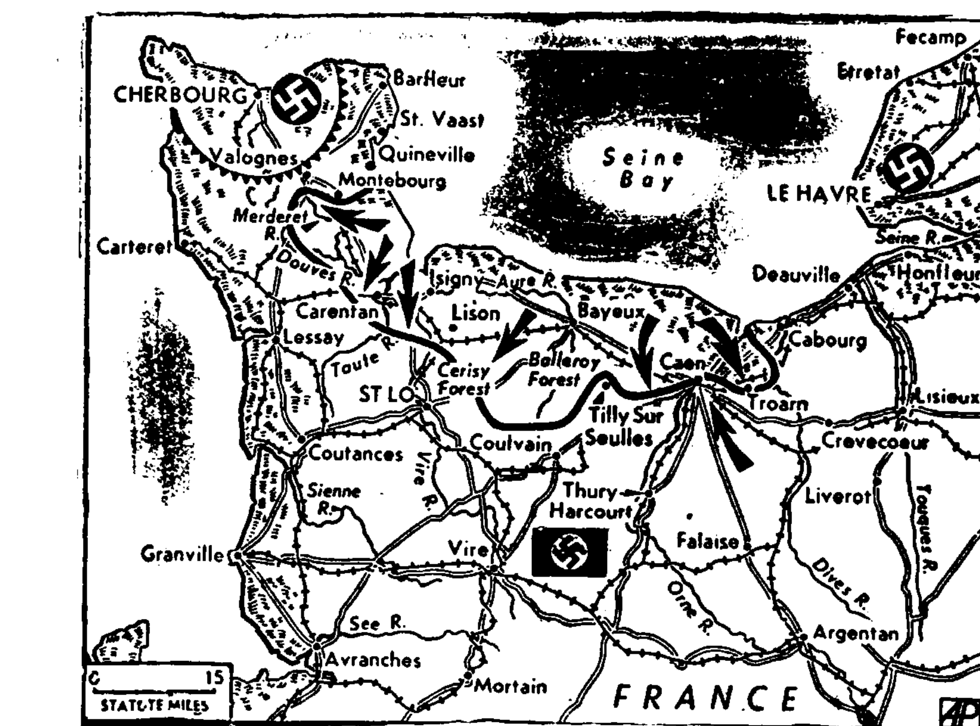
Cordell Hull legde er de nadruk op, dat gedurende de laatste maanden meer conferenties over internationale vraagstukken hebben plaats gevonden dan er internationale conferenties gehouden werden tijdens de laatste kwarteeuw. Hij wilde echter niet rechtstreeks commentaar leveren op het bericht, dat sommige Latijns Amerikaanse landen gaarne een Inter-Amerikaanse conferentie zouden zien om een na-oorlogse vredesplan te vormen. De Staatssecretaris was van mening, dat het systeem van consultaties, gelijk thans in zwang is, voldoende tegemoet komt aan het probleem. Hij wees vooral op de nauwe samenwerking, welke thans bestaat tussen de Amerikaanse landen en was van mening, dat die nooit beter was geweest (Washington, (AP) 22.6).

DE PAUS ONTVANGT.

Zijne Heiligheid de Paus ontving den Boliviaansen Ambassadeur Bailon Mercado en gezin in audiëntie (Vaticaanstad, (AP) 22.6).

RANDOLPH CHURCHILL BIJ DEN PAUS.

De zoon van den Britsen Premier, Randolph Churchill, heeft een bezoek gebracht aan Zijne Heiligheid den Paus en Hem desgevraagd allerlei inlichtingen verschaft over de toestand in Joegoslavië.

Dit kaartje geeft een beeld van de toestand op Cotentin, zij het dat de toestand al enigszins veranderd is. Verschillende plaatsen binnen de verdedigingsring om Cherbourg zijn reeds genomen. Tilly sur Seulles is weer in Geallieerde handen en de Noordamerikanen hebben het gehele schiereiland doorgesneden ter hoogte van Carentan. Bij Caen en Troarn is de toestand nog onbeslist.

„Curaçao is in 5 jaren mooier en schoner geworden" zegt Prof. de Haas.

Noordamerikaanse Hoogleraar komt het Plan-Fagginger Auer ondersteunen.

In 1939 landde op Curaçao Professor Jacob Anton de Haas, hoogleraar in de Internationale Betrekkingen tussen de Volken. Eergisteren landde hij hier voor de tweede maal. In 1939 deed Professor de Haas ons eiland aan, toen hij uit Rotterdam komende door het Panama-kanaal naar Californië voer. De hoogleraar is toen twee dagen hier gebleven en thans viel hem terstond het grote verschil op, toen hij eergisteren hier dus voor de tweede maal aankwam. „Kijk, die Cinema (West End) stond er toen nog niet. Ook dat mooie huis (Vicariaatshuis) is veranderd. Ik houd ervan 's morgens vroeg op te staan en door de straten te gaan lopen. Wat mij hierbij vanmorgen opviel is, dat het hier zoveel schoner is geworden. Er wordt hier blijkbaar veel aan sanering gedaan. Wat nog veranderd is, is die brug. Men moet er een automaat aan maken, zodat de brug, zodra hij dicht is, weer opengezwengelt. Het is gewoonweg verschrikkelijk", zeide de hoogleraar zeer euphemistisch voor deze stadsramp.

Professor de Haas is een goede vriend van Professor Dr. Johannes A. C. Fagginger Auer, die hier verleden najaar in de pastorie van Ds. Steenstra enige maanden doorbracht. „Auer is verrukt van Curaçao", zeide Professor de Haas. „Het speet hem niet mede te kunnen, maar hij heeft mij gevraagd om al zijn vrienden en kennissen hartelijk te groeten. Wat kan hij praten over Curaçao. Hij zegt, dat het tot de aardigste ogenblikken van zijn leven behoort. Maar zoals u weet, hebben wij tegenwoordig geen vacantie meer aan de hogescholen in de Verenigde Staten, zodat hij onmogelijk weg kan".

Er worden cursussen aan militairen gegeven. Zo doceert Professor de Haas bijv. haven-administratie aan officieren.

Hierdoor komt het gesprek op de universiteit. Professor de Haas, die in 1883 in Amsterdam geboren werd (de 62-jarige hoogleraar loopt evenwel vlotter dan de meesten van 42) ging al in 1904 naar de Verenigde Staten. Waarom, vroegen wij. „Uit avontuur, ik wilde wel eens wat anders zien", luidt het antwoord en de gehele figuur van den huidigen hoogleraar duidt erop, dat het élan van de zucht naar avontuur er thans nog in zit. Jacob Anton de Haas studeerde aan Stanford Universiteit (Californië) in de staathuishoudkunde, studeerde later aan Harvard in de Sociologie en behaalde later zijn doctorstitel in de staathuishoudkunde aan Stanford Universiteit. Talloze onderwijsfuncties heeft Professor de Haas nadien doorlopen. Handelsadministratie, Vervoer e.a. werden door hem bestudeerd. **Ook was Professor de Haas twee jaren lang hoogleraar in de Techniek van de Handel aan de Handelsschool te Rotterdam.**

Bezoek aan Japan en Indië.

Van onze overzeese rijk kent de professor Curaçao en Oost-Indië. In 1937 bracht Professor de Haas als voorzitter van de Noordamerikaanse afvaardiging op de Internationale Conferentie van Onderwijs-Instellingen te Tokio een bezoek van drie maanden aan Japan, vanwaar hij een lange reis maakte en geheel Java bezocht, waarover hij later ook een en ander publiceerde. Bijna elk jaar bezocht Professor de Haas het moederland, hoewel hij in 1917 Noordamerikaanse burgerrechten verwierf. In Utrecht woont nog een zuster en ook heeft Professor de Haas nog een broer in Nederland.

Het internationale universiteitsleven heeft des professors eerste belangstelling en hierdoor is zijn grote geestdrift voor het Universiteitsplan van Fagginger Auer wel te verklaren. In 1939 bracht Professor de Haas nog enkele tientallen Noordamerikaanse studenten mede naar Leiden; velen van deze studenten waren van Nederlandse afkomst en spraken nog wat Nederlands, zodat zij verschillende colleges hebben gevolgd.

(Word vervolgd op pagina 3)

Het nieuws van vandaag.

Aan het Westelijk front in Europa is de toestand weinig veranderd sedert Cherbourg bereikt werd door de Noordamerikaanse troepen, terwijl daarentegen aan het Oostelijk front steeds meer beweging komt, niet alleen in de strijd tegen Finland, maar ook tegen Duitsland. De radio van Berlijn meldt namelijk, dat het lang verwachte zomer-offensief van het Rode leger begonnen is met een krachtige aanval tussen Vitebsk en Mogilev. Van Russische of andere zijde is hiervan geen bevestiging gegeven, doch het is zeer wel mogelijk, aangezien gisteren de Duitse inval in Rusland herdacht werd. De grote poten te verpletteren zou daarom best op die dag begonnen kunnen zijn.

De val van Cherbourg wordt elk ogenblik verwacht, hoewel men kan aannemen, dat de Duitsers deze belangrijke havenstad met de moed der wanhoop verdedigen.

De Noordamerikanen dringen van alle kanten op en gisteren kwamen grote zwermen van Geallieerde bommenwerpers een handje helpen om de vijandelijke verdedigingswerken op te ruimen. Over het algemeen is het weer boven het Kanaal en West-Europa nu beter, zodat de Geallieerde luchtmacht gisteren 6000 enkelvluchten uitvoerde.

In Italië bieden de nazies nu ook krachtiger tegenstand langs de Westkust en in het centrum na versterkingen uit het Noorden ontvangen te hebben. Maar langs de kust van de Adriatische Zee kwam het achtste leger nog snel vooruit. De havenstad Ancona wordt bedreigd. De luchtmacht in het Middellandse Zeegebied is ook weer actiever en viel velerlei doelen aan, waaronder spoorlijnen, bruggen en motorvoertuigen.

Na de nederlaag van de Japanse vloot ten Westen van de Marianen is er niet veel nieuws ontvangen uit dat gebied. In het gebied van Nieuw Guinea verloopt de strijd op Biak gunstig voor de Geallieerden en worden de vijandelijke bases binnen een straal van honderden kilometers herhaaldelijk aan luchtaanvallen onderworpen.

Aan het front in Brits Indië is de weg tussen Imphal en Kohima geheel van de Japanners gezuiverd, volgens bekendmaking van Mountbatten. In het Noorden van Birma wordt ook voortgang gemaakt door de bondgenoten, maar in China is de vijand nog altijd in het overwicht.

Rabbijn Cardozo vindt talrijke Curaçaose aanknopingspunten in New York.

Het Joodse wereldcongres huldigt Koningin Wilhelmina.

New-Yorkse Joodse Noodconferentie bespreekt na-oorlogse vraagstukken.

Vele belangen van Joods Curaçao door den Rabbijn behartigd.

Onze ijverige rabbijn van Curaçao, de Weleerwaarde Heer Izak Jesurun Cardozo, is weer terug van zijn reis naar New York, en wij vroegen in een vraaggesprek, welke indrukken hij in het algemeen medebracht uit de kringen, welke daar zijn belangstelling hadden.

„Dergelijke vragen kan men natuurlijk niet zomaar met een enkel woord behandelen", aldus Rabbijn Cardozo, „en ik heb mij daarom voorgesteld om zeer binnenkort in een aantal voordrachten het zeer interessante materiaal te verwerken, dat ik gedurende mijn kortstondig verblijf in de Verenigde Staten van Amerika heb weten te verzamelen."

— Wat was het eigenlijke doel van uw reis, rabbijn?

„Het doel van mijn reis was **Curaçao en Aruba te vertegenwoordigen op de Noodconferentie voor na-oorlogse problemen, welke vanwege het Joodse Wereldcongres in New York was bijeengeroepen.** Hoewel door de afwezigheid van de Britse afvaardiging (in verband met de op handen zijnde invasie van Europa) geen absoluut plenaire zittingen konden plaats hebben en naar aanleiding daarvan besloten was, de beslissingen over diverse voorstellen eerst te nemen in een tweede conferentie op een nader te bepalen datum, zijn vrijwel alle oorspronkelijk op de agenda geplaatste punten grondig ter sprake gebracht. Deze onverwachte gang van zaken — nl. het splitsen van de conferentie in twee gedeelten — heeft o.a. dit voordeel gebracht, dat alle afgevaardigden nu in de gelegenheid zijn het behandelde uitvoerig in hun onderscheidene gemeenten te bespreken.

Ik heb ook in de zitting van 21 Mei voorgesteld, dat na afloop van de conferentie vanwege het secretariaat een uitvoerig resumé verstrekt zou worden van al het besprokene in een vorm, welke het iedere Joodse gemeenschap zal vergemakkelijken haar standpunt te bepalen.

Er waren in deze openingszitting nagenoeg alle vrije naties vertegenwoordigd. De Palestijnse afvaardiging was eveneens door politieke omstandigheden verhinderd de reis naar de Verenigde Staten te maken. Palestina was echter toch op de conferentie vertegenwoordigd door het Permanente Palestijnse comité, dat te New York zetelt.

Een van de belangrijkste feiten is wel, dat de leiders der Noodconferentie in nauw contact werken met de Herstelconferentie, de zg. UNRRA en dat het Joodse Wereldcongres de volledige erkenning van het State Department in Washington heeft. De omstandigheid, dat de regeringen van de Geallieerde en onzijdige mogendheden sympathiek tegenover de werkzaamheden van het Joodse Congres staan en dat na aanvankelijke moeilijkheden dit Congres in alle Joodse kringen autoriteit gekregen heeft, moet voornamelijk worden toegeschreven aan de grote invloed van den bejaarden **Rabbijn Dr. Stephen Wise.** Rabbijn Wise is werkelijk een sterke en grote figuur in het Joodse leven en wanneer men zijn heldere stem uitgesproken ongelofelijk knap opgebouwde redevoeringen hoort en kennis maakt met zijn enorme veerkracht tijdens debatten, zou men niet zeggen, dat hij kort geleden zijn zeventigste verjaardag heeft gevierd.

Hulde aan Koningin Wilhelmina.

Verschillende afgevaardigden brachten namens de regering van hun land begroetingsboodschappen over. Tijdens de middagzitting kwam **een telegram binnen van den Nederlandsen Ambassadeur te Washington Jhr. Doctor Alexander Loudon, waarvan hier een vertaling volgt:**

„Het plezier om groeten te zenden aan het Joodse Wereldcongres wordt op dit ogenblik nog verhoogd door het vaste geloof over de gehele beschaafde wereld, dat de dag der overwinning naakt en wederom vrijheid zal brengen aan al de verdrukte volken. Met betrekking tot de Nederlanden wil ik de verklaring herhalen, welke door Premier Gerbrandy zo lang geleden als September 1942 werd afgelegd: „Ik ben ervan overtuigd, dat zodra de macht van het nazisme is gebroken het gevoelen van wederzijdse waardering tussen de mensen, gelijk onder de verdrukking gegroeid, rijke vruchten zal dragen en leiden naar een betere oplossing van welke moeilijkheden ook die zullen bestaan voor het Joodse volk. De Nederlanden zullen gaarne samenwerken, indien daartoe aangezocht om te helpen een eind te maken aan de omzwervingen van zovele honderdduizenden over het aanschijn der aarde."

Er zijn vele besluiten, die de Duitsers niet mochten afkondigen, of die rechtstreeks indruisen tegen de Nederlandse traditie en tegen het Nederlandse rechtvaardigheidsgevoel. Deze zullen moeten worden opgeheven.

Hieronder zullen zeker behoren de Duitse besluiten waardoor op onwettige wijze in de Nederlanden de eerloze en beruchte Neurenberg-wetten werden ingevoerd."

De boodschap werd persoonlijk door Dr. Stephen Wise voorgelezen. Op zijn voorstel verhieven zich alle afgevaardigden van hun zetels als een hulde aan H.M. Koningin Wilhelmina en het vrijheids lievende Nederlandse volk. Bij het uitspreken van de naam onzer Koningin werd door alle aanwezigen spontaan geapplaudisseerd.

U kunt zich voorstellen hoe mij als Nederlander deze demonstratie ontroerd heeft."

— Rabbijn, u hebt het over Nederland, maar is Curaçao zelf ook nog wel eens ter sprake gekomen?

„Zeker, Dr. Wise sprak ook nog uitvoerig en met waardering omtrent hetgeen Curaçao voor zovele buitenlandse vluchtelingen heeft gedaan. Hij maakte daarbij melding van de prettige samenwerking met het Joodse Hulp Comité in Willemstad en wist meer over mijn werk te vertellen, dan

ik zelf weet, maar laat ik dat er maar buiten laten.

Het is zoals enkelen onzer weten, ook aan de invloed van Dr. Wise te danken, dat een Nederlandse refugié door een Joodse instelling ter verpleging in de Verenigde Staten is opgenomen."

Dr. Kasteel zendt Zijn groeten.

Op een tweede bijeenkomst der conferentie welke geleid werd door Dr. Nahum Goldman, werd een begroetingstelegram van Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel voorgelezen, dat inmiddels via de Nederlandse Ambassade te Washington was binnengekomen. Ook deze boodschap werd met handgeklap begroet. Rabbijn Cardozo heeft bij deze gelegenheid nog gewag gemaakt van de medewerking, welke men hier vanwege de autoriteiten steeds mag ondervinden bij de oplossing van vraagstukken, welke in verband met het vluchtelingenwerk zijn gerezen. Dan vertelt de Rabbijn op zijn gezellige manier verder:

„Wat ik tot dusver heb verteid is in geendele een chronologisch overzicht van wat ik omtrent mijn verblijf in de Verenigde Staten zou kunnen mededelen. Ik heb mij hier in hoofdzaak bepaald tot de Noodconferentie, welke het eigenlijke doel van mijn reis was. Er is daaraan echter heel wat voorafgegaan en dat alles in zo en geweldig tempo, dat het mij op dit ogenblik niet gemakkelijk valt, dit op een geordende wijze weer te geven.

Het stond in mijn hotel niet stil met bezoeken van verslaggevers, die liefst zo uitvoerig mogelijk wilden ingelicht worden over het Joodse leven op Curaçao. Van de uitnodigingen tot het leiden van diensten en het houden van lezingen heb ik slechts een beperkt aantal kunnen aannemen, daar ik een gedeelte van mijn tijd ook wilde besteden aan het verzamelen van materiaal, dat voor mijn werk op Curaçao — vooral wat het onderwijs betreft — van belang zou kunnen zijn.

Wat het houden van voordrachten betreft, heb ik mij beperkt tot vier.

Een voor de Netherlands Jewish Society te New York in het Nederlands (over de geschiedenis der Joodse gemeenschap in Curaçao en Curaçao in de oorlogsjaren).

Een voor de Jeugdvereniging der Sefardische Synagoge in het Hebreeuws (over het schoolwezen in Palestina). Een voor een gecombineerde vergadering van Joodse gemeenten te Philadelphia in het Engels (over verleden en heden der Joodse gemeenten op Curaçao en in het biezonder ook over ons werk voor de Noordamerikaanse militairen) en één voor het Genootschap voor Jewish Relationship te Washington over de opvoeding van het Joodse kind in Palestina (Engels).

De rabbijn groet verwanten van Noordamerikaanse militairen op Curaçao.

Een van de aangenaamste bezigheden aan mijn reis verbonden was de taak familieleden van op Curaçao gelegerde Noordamerikaanse militairen persoonlijke groeten over te brengen. De ontvangst was overal even hartelijk. Verschillende Noordamerikaanse kranten hadden hierover o.a. het een en ander geschreven. (Ik weet heus niet hoe ze er aan gekomen zijn) en ik heb naar aanleiding daarvan heel wat telefoontjes en bezoeken gehad."

In Washington.

— U bent toch ook in Washington geweest?

„Ja, daar heb ik een biezonder prettige en interessante tijd gehad. Veel heb ik te danken aan de mij door Rabbijn Dr. Wise betoonde vriendschap, die mij overal introduceerde. Ik heb daardoor besprekingen kunnen houden in het State Department en met verschillende leden van de Senaat."

De Rabbijn zegt hierover eigenlijk niet te willen uitweiden, daar hij in een later te houden voordracht er nog eens op terug wil komen. „Daar zullen wij dan hopen een verslagje van te kunnen maken, rabbijn. Maar u zeide straks, dat u materiaal verzameld had voor wat uw Joodse onderwijs op Curaçao betreft......"

„Het ligt voor de hand", zo vertelde Rabbijn Cardozo hierop, „dat ik zo systematisch mogelijk diverse inrichtingen van onderwijs heb bezocht en mij vooral op de hoogte heb gesteld van diverse stromingen in het Joodse leven van Noord-Amerika. Voor mijn werk in Curaçao, vooral wat de jeugd betreft, heb ik heel wat kunnen doen.

Het uitzoeken van geschikt onderwijsmateriaal heeft heel wat tijd gekost, maar ik ben meer dan voldaan over hetgeen ik heb kunnen vinden en ben ervan overtuigd, dat de leermiddelen, waarover wij binnenkort zullen beschikken, terstond opvallend gunstige resultaten zullen afwerpen.

Rabbijn Cardozo ontmoet zijn neef.

Wat mijn verblijf in de Verenigde Staten persoonlijk bovenal veraangenaamde, was het weerzien van mijn neef Rabbijn David Cardozo uit Philadelphia, Voorzitter van de Nederlands Joodse Vereniging te New York, dien ik ruim tien jaren niet ontmoet heb. Zijn gemeente heet, evenals de onze, „Mikve Israel" en is **ruim tweehonderd jaren geleden gesticht met hulp uit Curaçao.** Wij hebben in deze weken biezonder prettig samengewerkt **en waren ons er sterk van bewust de enige in vrijheid levende overgeblevenen van een eens talrijke familie te zijn.**

De Rabbijn en de journalisten.

Zoals ik reeds zeide, kwamen verschillende journalisten mij opzoeken. Zij wilden het een en ander weten omtrent het Joodse leven op Curaçao, omtrent mijn ervaringen in Palestina en mijn bezigheden in New York en Washington. Jammer, dat deze mensen zich in de regel niet houden aan de eenvoudige feiten, zoals men die mededeelt, maar vaak er maar op los fantaseren. In verband hiermede moet ik bv. opmerken, dat er tal van onjuistheden staan in een artikel, dat ik juist dezer dagen onder de ogen kreeg en dat gepubliceerd is in een Joods weekblad. De schrijfster heeft daar allerlei zaken door elkaar gehaald en tenslotte in één geval precies het tegenovergestelde geschreven van wat ik haar mededelde.

Ik geloof niet, dat het der moeite waard is dergelijke onjuistheden tegen te spreken, aangezien ook andere bladen vraaggesprekken gepubliceerd hebben en daaruit reeds dadelijk blijkt wat door mij gezegd is en wat niet.

Oude en nieuwe vrienden in Nederlandse centra.

Het was biezonder prettig veel bekende Nederlanders te ontmoeten. Ik heb in die kringen heel wat gastvrijheid genoten. Zo bereidde Professor Adriaan Barnouw van de Columbia Universiteit mij een onvergetelijke middag. Het was een waar genoegen met hem over allerlei onderwerpen te praten. Hij leidde mij persoonlijk rond door de Universiteitsgebouwen, stelde mij in de gelegenheid interessante werken in de bibliotheek te bewonderen en bezorgde mij tenslotte nog een uitnodiging tot het bijwonen van een „graduation", een gebeurtenis, die zeker altijd drommen belangstellenden trekt en op zich zelf al een bezoek aan een Noordamerikaanse Universiteitsstad rechtvaardigt.

Het deed mij oprecht genoegen op de kantoren van het Nederlandse Inlichtingen kantoor aan de Rockefeller Plaza oude vrienden te ontmoeten. Het zal velen onzer wellicht interesseren, dat de Heer **Max Tak,** daar zeer belangrijk en allerwegen hogelijk gewaardeerd werk doet.

Kort vóór mijn vertrek ontmoette ik in de radiostudio van genoemd bureau ook **Rector Piet Mommersteeg,** die mij verzocht zijn hartelijke groeten aan alle bekenden op Curaçao over te brengen. Wij waren daar gekomen om op uitnodiging van de propagandadienst een korte rede te houden, welke op een gramofoonplaat werd vastgelegd. Ook Ds. Burggraaf had zijn medewerking toegezegd. Op een bepaalde dag zullen deze drie redevoeringen door den Nederlandsen Ambassadeur worden ingeleid en dan over tweehonderd Noordamerikaanse stations worden uitgezonden.

Een bezoek van enkele weken aan de Verenigde Staten is zoals van zelf spreekt te kort om maar botweg over al wat daar omgaat een mening uit te spreken. Wat mij uiteraard het meest interesseerde, was het godsdienstige leven in het algemeen, dat der Joden in het biezonder en de opvoedingsproblemen.

Daarover valt meer te zeggen, dan met een paar woorden in een vraaggesprek uit te drukken is.

Vooral wat het Joodse leven in maatschappelijke en geestelijke zegepraal moeten vechten als voor de militaire overwinning. Anders verliezen de overwonnenen!"

„Hoe zal het onze Koningin vergaan bij haar terugkomst? Zal zij gesteund en gestuwd worden door een volk, dat in de nood zijn naaste, in de vernedering zijn kracht hervonden heeft, of zullen de besten onder ons hun kracht moeten verknoeien in een nutteloze strijd tegen de geest van zelfvoldaanheid en begeerte aan rust van een volk, dat in de druk niets geleerd en alles vergeten heeft?"

„Vrijwilligers Korps Curaçao".

Men schrijft ons:

Dit beroemde Korps bestaat heden al 15 jaar. Nog steeds is de datum 8 Juni 1929 fris in onze gedachte, de dag dat Simon Urbina de brute aanval op ons geliefd eiland deed, toen des avonds drie vrachtauto's, beladen met mannen, gewapend met revolvers en „machete's" (grote messen), een aanval deden op het Garnizoen in het Waterfort, verschillende politiemannen gevangen namen en zich meester maakten van genoemd fort.

Sergeant-Majoor Vaas, de Sergeanten Mercius en Van Zuijl, drie moedige en gedisciplineerde mannen, moesten deze aanval met hun leven betalen. De namen van deze drie helden zullen altijd in verband met deze gebeurtenis herdacht worden. Ik wil niet terugdenken aan deze fatale avond.

Alleen wil ik herdenken, dat daarna, 15 dagen na deze gebeurtenis het „Vrijwilligers Korps Curaçao" werd opgericht onder de bekwame leiding van den Heer Carlos Nicolas Winkel, Luitenant Meyboom en Luitenant Insbrucker.

De 23e Juni 1929 vergaderden op het Landhuis Villa Maria verschillende jongemannen uit alle delen van Curaçao, teneinde het Korps op te richten. Na alle maatregelen en formaliteiten te hebben genomen en vervuld, werd het Korps die dag, de 23e Juni 1929, opgericht. Het Korps telde 300 à 400 leden en telkens kwamen er nieuwe leden bij.

De dag dat het Korps één jaar was, marcheerden de vrijwilligers door de stad, in het wit met een strooien hoed op en een Oranje Cocarde op de borst. Onze jongemannen ontvingen veel handgeklap en toejuichingen van het volk. De Heer Winkel steunde het Korps persoonlijk uit eigen zak, totdat het later een subsidie van ƒ 4.000.— 's jaars van het Gouvernement kreeg, welke nog niet genoeg was, om de kosten van het Korps te dekken. Maar de medewerking van de leden gaf Kapitein Winkel energie om het te blijven steunen. Vele moeilijkheden moesten overwonnen worden, totdat eindelijk Kapitein Winkel hulp kreeg van Zijne Excellentie Gouverneur Van Slobbe, en den Kapitein der Mariniers D. P. Ravelli. Deze laatste stelde zijn manschappen ter beschikking om het Korps te **doen bloeien.**

Kapitein Winkel was een intieme vriend van Kapitein Ravelli en kreeg allerlei medewerking van dezen laatste, en de vrijwilligers waren vrienden van de Mariniers.

Er was altijd een goede verstandhouding tussen deze twee Korpsen. Toen het Korps twee jaar bestond, liepen onze jongens reeds met witte broeken en zwarte jas, zoals de vroegere politiemannen. Ook kregen zij groene uniformen voor dagelijks gebruik en voor velddiensten. Wie herinnert zich niet de avonden, dat het Korps door de Punda en Otrabanda-straten marcheerde vooropgegaan door hun eigen muziek en de verschillende avonden van vermaak in het locaal van O. & O. op het Rif? Maar na al deze prettige uren, werd het Korps opgeroepen voor andere diensten. De oorlog begon te dreigen, en velen werden onder de wapenen geroepen en met dezelfde goede wil geven zij zich in dienst van het Gouvernement.

Zij hebben veel bittere uren doorgebracht op wacht, wekenlang op Bullenbaai, Isla, Caracasbaai, Fuikbaai en Steenrijk. Velen zijn hun hulp gaan geven aan de Militaire Politie Troepen; er waren er zelfs bij, die hun eiland moesten verlaten, om dienst te gaan doen op Aruba en Bonaire.

Dit Korps viert heden zijn 15-jarig bestaan.

Wij zijn dankbaar aan het Korps, dat de mobilisatie mogelijk heeft gemaakt. Moge God Zijn Zegen schenken aan dit beroemde Korps en moge het heden zijn 15-jarig bestaan op de meest schitterende wijze vieren.

Curaçao.

ENGELSEN WILLEN MEER ZAKEN MET CURAÇAO DOEN.

Bezoek van Reginald Crampton.

De Engelsen willen gaarne de handel met Curaçao, welke vóór de oorlog niet onbelangrijk was, na de oorlog en zelfs eerder op nog grotere schaal hervatten. Dit was wat de Heer Reginald G. Crampton, reizend vertegenwoordiger van de grote Engelse firma Rabone, Peterson & Co. Ltd. van Birmingham, ons in een onderhoud mededeelde.

De Heer Crampton is op het ogenblik voor een verblijf van ongeveer twee weken op Curaçao. Zijn maatschappij handelt vooral in ijzerwaren en constructiematerialen, huishoudartikelen, zilverwaren (Sterlingzilver) enz. Zij heeft vele fabrieken in Engeland en doet handel over de gehele wereld, met bijna honderd agenten, thans voornamelijk met Latijns Amerika, China, Australië en Zuid-Afrika. Door de oorlog gingen vele Europese markten verloren, doch als Hitler verslagen is, hoopt men die weer te veroveren.

De firma van Rabone, Petersen & Co. Ltd. werd gesticht in 1764, is dus 180 jaren oud, aldus vertelde ons de Heer Crampton, wiens werkterrein voornamelijk ligt in Mexico, Midden-Amerika, West-Indië en Newfoundland.

„Met Curaçao wordt reeds enkele jaren handel gedreven en met onzen nieuwen agent, den Heer Armand R. de Rooy, hopen wij deze handel nog uit te breiden. Op het ogenblik zijn wij in staat vele artikelen naar Curaçao te verschepen zonder uitvoervergunning. Ook zware stalen en strategische materialen kunnen worden geleverd, al werken verschillende van onze fabrieken thans voor de oorlog, doch hiervoor is speciaal vergunning nodig van de Engelse regering. Wij hebben o.a. de op Curaçao bekende firma van John Gantner & Co. overgekocht en hebben verder exportcontracten met de Allied Ironfounders Ltd. van Londen."

De Heer Crampton vertelde hoe het hoofdkantoor te Birmingham eens door de Duitsers onder handen genomen werd. „12 Brisant- en 14 brandbommen werden erop geworpen. Veel bleef er niet van over, maar de archieven werden gered en gelukkie hadden wij bij de val van Frankrijk duplicaatkantoren laten inrichten.

Ook hebben wij in Egypte onze eigen kantoren en daar waren de Duitsers ook niet ver vandaan, toen zij door Montgomery werden verjaagd."

EERSTE VROUWELIJKE REFERENDARIS

Als blijk van erkenning voor biezondere toewijding in haar ambt, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur de persoonlijke titel van Referendaris toegekend aan Mevrouw C. E. v.d. B. Zeppenfeldt—Thielen, die wegens haar huwelijk de dienst verliet, na een ambtstijd van meer dan twintig jaren.

Mevrouw Zeppenfeldt is de eerste dame, die deze rang verwerft.

JONG HOLLAND NAAR ARUBA.

De Curaçaose voetbalvereniging Jong Holland is door de Arubaanse vereniging met dezelfde naam uitgenodigd om op Aruba enkele wedstrijden te spelen. Zaterdagmiddag komen de twee Jong Hollands tegen elkaar uit. Zondag zal de Curaçaose vereniging spelen tegen Aruba Jrs.

Laatste Nieuws.

— De Verenigde Staten en zeventien andere Amerikaanse Republieken hebben de zes maanden oude regering van Bolivia erkend en de diplomatieke betrekkingen met Bolivia hervat. Dit werd officieel bekend gemaakt.

— **Anthony Eden** heeft in het Lagerhuis verklaard, dat het thans duidelijk is, dat „deze officieren werden vermoord" bij de mededeling, dat de Duitsers erkend hebben vijftig Geallieerde officieren bij een kamp voor krijgsgevangenen te hebben gedood in plaats van 47 gelijk eerder gemeld werd. Eden zeide, dat de regering een officiële mededeling van Berlijn ontvangen heeft, dat de officieren werden doodgeschoten toen zij tegenstand boden na hun ontsnapping uit het kamp. Met verwerping van dit antwoord zeide Eden: „De uitleg, welke thans gegeven wordt door de Duitse regering is in feite de erkenning van een vuige misdaad tegen de wetten en gebruiken van de oorlog. De regering zal nooit ophouden in haar pogingen om bewijzen te verzamelen om al degenen te identificeren, die hiervoor verantwoordelijk zijn en zij is vastbesloten, dat de misdadigers achtervolgd zullen worden tot den laatsten man, waar zij ook mogen zijn." Eden gaf te kennen, dat de Gestapo de moorden bedreven heeft en zeide, dat tot de slachtoffers alle officieren van Europese nationaliteit behoren, die ontsnapten.

De Strijd om Cherbourg

door

WES GALLAGHER.

Voor de tweede achtereenvolgende nacht en dag woedt een felle slag in de verdedigingsgordel van Cherbourg, terwijl er aanwijzingen zijn, dat de Duitsers krachtige stellingen aan het Oostelijk punt van het schiereiland verlaten hebben met het oog op de Noordamerikaanse opmars. Het offensief van Bradley sloeg krachtig toe tegen de Duitse tegenstand bij elk punt en een biezonder vinnige strijd woedt om het vliegveld van Maupertus ten Zuid-Oosten van de stad waar de Duitsers nog de baas zijn.

Het Duitse garnizoen hield stand onder de aanval door duizend vliegtuigen op de forten en kazematten, welke stad verdedigen en de Noordamerikaanse voetknechten en pantserstrijdkrachten moesten om elke duim gronds vechten.

Er werden wienig winsten geboekt rondom de stad zelf, doch wel kwam men belangrijk vooruit in de Oostelijke en Westelijke uitsteeksels van het schiereiland.

In het Hoofdkwartier werd gezegd, dat het aantal gevangenen in Normandie reeds veel meer dan 15.000 bedraagt ,welke aantal enkele dagen geleden gerapporteerd werd, hoewel het grootste deel van de Duitse garnizoenen op het schiereiland zich terug wist te trekken naar de stad om daar straat voor straat te verdedigen. De Noordamerikaanse troepen, schiereiland afsneden door het wegenkruispunt St. Pierre Eglise te veroveren en verder op te rukken tot binnen zicht van de zee met inneming van Carneville op 3 kilometer van St. Pierre, rapporteerden slechts lichte Duitse tegenstand. De 25e legergroep zeide, dat er sterke aanwijzingen" zijn, dat de Duitsers dat uitsteeksel van het schiereiland verlaten hebben, waartoe de forten te St. Vaast la Hougue en de kleine haven ervan behoren.

Aan het Westelijk uiteinde van het schiereiland drongen de Noordamerikanen vooruit in het gebied van Beaumont Haguex tegen een sporadisch verzet.

Hierbij sneden zij de Duitse in de dat gebied af. Niettegenstaande de grootste luchtondernemingen in meer dan een week waarbij meer dan 6000 enkelvluchten uitgevoerd weerden, heeft Bradley's aanval op de havenstad in de meeste sectoren weinig vordering gemaakt.

Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers kwamen tot op een honderdtal meters van de grond met bommen en mitrailleurkogels om de stadsdefensies te breken. Het geïsoleerde garnizoen van drie divisies van Duitse mariniers, matrozen en soldaten, vocht met de hardnekkigheid van Stalingrad diep in de Franse vestingwerken, welke de haven beschermen. Niettegenstaande de aanhoudende berichten van de front zeide een zegsman van de marine in het Hoofdkwartier, dat er geen aanwijzing is, dat de Geallieerde oorlogsschepen op de haven schieten. Langs de rest van het front werden enkele plaatselijke vorderingen gemaakt. De Noordamerikanen dreven een wig ten Zuiden van St. Lô en Dourville en verbreedden de corridor over het schiereiland als enige terreinwinst aan het Westelijk front.

Op 3 kilometer ten Zuid-Westen van Tilly sur Seulles vielen de Duitsers aan met tanks te Longrave, doch zij werden afgeslagen. Op 5 kilometer ten Oosten van Caen stieten Britse verkenningsafdelingen op een hardnekkig verzet. Het weer is verbeterd boven de stranden en het lossen wordt voortgezet na vier dagen van „buitengewoon slecht weer." Een speciaal communiqué van Eisenhower zeide, dat de Duitsers gedwongen werden „grote strijdkrachten" te gebruiken tegen de Franse patriotten in verscheidene delen van Frankrijk. Deze patriottentroepen opereren in overeenstemming met de plannen van het Hoofdkwartier (Geallieerde Hoofdkwartier, (AP) 23.6).

Buitenland.

RUSSISCH OFFENSIEF BEGONNEN?

De Duitse radio maakte bekend, dat het lang verwachte Russische zomeroffensief begonnen is. Volgens de Duitse radio zouden de aanvallen van het Rode leger gisteren begonnen zijn. Hoewel zij in de Zuidelijke sector niet meer dan plaatselijke aanvallen deden, openden zij een grote aanval ten Zuiden van Mogilev tot het gebied van Vitebsk met grof geschut en tanks langs een breed front.'

Transocean voegde hieraan toe: „Voor zover kan worden nagegaan, ligt het brandpunt van de aanval aan weerszijden van de Smolensk-Orsja spoorlijn, waar Duitse verkenningseenheden grote samentrekkingen van grof geschut bespeurde." Alle Russiscne aanvallen zouden zijn afgeslagen en kleine plaatselijke vorderingen zouden ogenblikkelijk gestuit door tegenaanvallen.

De Smolensk-Orsja spoorlijn, welke te Moskou begint en loopt naar Minsk en het Noorden van Polen, kruist de Vitebsk-Mogilev spoorlijn ongeveer midden tussen de twee steden.

Moskou zeide intussen, dat de Russen de Finnen bestoken aan drie fronten in verwoede gevechten, waarbij nieuwe vorderingen gemaakt werden en vele vijandelijke manschappen werden gedood en gevangen. Aan het Noordelijk punt van het meer Onezhskoe rolden de afdelingen van het Rode leger 10 tot 15 kilometer vooruit in de richting van het meer Ostero en maakten zij een deel van de Leningrad-Murmansk spoorlijn vrij door drie belangrijke stations te veroveren. In het Zuiden werd het bruggehoofd over de rivier de Svir uitgebreid tot een diepte van ten minste 10 kilometer. Ten Noorden van Viipuri veroverde Govorovs leger Tali op 8 kilometer ten Noorden van de gevallen zeehaven alsmede verschillende andere plaatsen in het welvarende landbouw- en industrieland dat zich tot Helsinki uitstrekt (Londen, (AP) 23.6).

AP-MAN GEARRESTEERD IN ARGENTINIË.

Het State Department ontving bericht, dat Stanle Ross, verslaggever van de Associated Press, **gearresteerd werd door het Argentijnse régime.** Hieraan voegde het State Department toe, dat geen reden voor de arrestatie werd opgegeven door de Argentijnse regering, welke niet erkend is door de Verenigde Staten (Washington, (AP) 22.6).

De AP tekent hierbij aan: Door middel van regeringskanalen werd bericht ontvangen, dat Stanley Ross op 20 Juni werd gearresteerd door de Argentijnse politie, doch 5 uren later op vrije voeten werd gesteld na een ondervraging. De reden van de arrestatie werd niet vernomen. De pogingen van de Asociated Press om biezonderheden van het incident te vernemen uit Buenos Aires, hebben tot nu toe geen resultaat gehad (New York, (AP) 22.6).

DUITS BOMBARDEMENT OP POLTAVA.

De Duitse radio zeide, dat formaties van Duitse bommenwerpers een aanval op grote schaal gedaan hebben op het Russische vliegveld te Poltava in de Oekraine. „Ongeveer een uur lang werden zware brisantbommen en duizenden brandbommen geworpen op de installaties, aldus werd gezegd. „In elk deel van het veld werden branden gezien" (Londen, (AP) 22.5).

DE AANVAL OP DE JAPANSE VLOOT.

Admiraal Chester Nimitz heeft medegedeeld, dat de Japanse strijdmacht, welke Maandag aangevallen werd door vliegtuigen van Noordamerikaanse vliegdekschepen, bestond uit vier of meer slagschepen, vijf of zes vliegdekschepen, vijf vloottankers en een niet vastgesteld aantal kruisers en torpedojagers. Hij zeide, dat de volgende verliezen aan den vijand werden toegebracht: een vliegdekschip, naar geloofd wordt de „Zuikaka" van 17.000 ton werd geraakt door drie bommen van duizend pond; een vliegdekschip van de „Hayataka" klasse werd tot zinken gebracht; een vliegdekschip van de „Hayotaka" klasse werd ernstig beschadigd en brandend achtergelaten; een licht vliegdekschip van ongeveer 10.000 ton van de „Zuiho" of „Taiho" klasse werd getroffen door ten minste een bom; een slagschip van de „Kongo" klasse (29.000 ton) werd beschadigd; een kruiser werd beschadigd; drie torpedojagers werden beschadigd, waarvan een vermoedelijk gezonken is; drie tankers werden tot zinken gebracht; twee tankers werden ernstig beschadigd en in lichterlaaie gezet; 15 tot 20 verdedigende vliegtuigen werden neergeschoten.

Nimitz zeide, dat de strijdmacht van Admiraal Mitscher de Japanners achtervolgde. In de namiddag van Maandag werden de Japanners gevonden en aangevallen. Er was slechts tijd voor één aanval vóór het invallen van de duisternis. 15 Of 20 Japanse vliegtuigen van den vijand stegen op voor een zwakke verdediging. En Mitschers strijdmacht zorgde voor zulk een verrassing dat de vijand niet in staat was een tegenaanval te doen. Admiraal Mitscher had Maandag een voordeel. De Japanse vliegtuigen lagen al in de oceaan als gevolg van de aanval die zij Zondag op de Noordamerikaanse vloot bij Saipan deden. Het verlies van 353 vliegtuigen van de vijf of zes vliegdekschepen liet den vijand zonder luchtdekking, zodat hij grotendeels met zijn afweervuur, dat tamelijk vruchteloos was, moest trachten om de Noordamerikanen af te slaan (Pearl Harbor, (AP) 22.6).

ACHTER DE NOORDAMERIKANEN?

De radio van Tokio beweerde, dat „grote Japanse strijdkrachten" achter de Noordamerikaanse stellingen op het eiland Saipan landden. Het bericht werd door de NBC opgegeven (New York, (AP) 22.6).

DE STRIJD IN ITALIË.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Italië meldt, dat het de verbetering van het weer de troepen langs de Adriatische kust hun snelle opmars voortzetten en thans de rivier de Chienti naderen. Aan de Westkust drong het vijfde leger vooruit tegen een krachtig verzet over de Verkeerswegen No 1 en 73. Men nadert Folonica. In de centrale sector stuit het achtste leger op een grote tegenstand ten Noorden van Perugia en ten Zuid-Westen van het meer Trasimeno. Men sloeg enkele tegenaanvallen af. Spoorwegverbindinfen, industriele en andere doelen in Noord-Italië werden gisteren aangevallen door grote strijdkrachten van zware bomenwerpers. De rangeertreinen te Parma, Modena, Bologna, Castel Maggiore en Ferrara werden gebombardeerd alsook bruggen e Rimini. Vlieguigen van de tactische luchtmacht waren actief boven een groot gebied ten Noorden van het slagveld en vielen spoorlijnen, bruggen, motorvoertuigen, wegen en andere doelen aan. (Rome, (AP) 23.6).

(Vervolg van pagina 1).

Het is voor dit Universiteitsplan, dat de Professor thans hier is. Zoals men zich herinnert bedoelde Professor Fagginger Auer een centrum te stichten in Nederland ter uitwisseling van academische belangen. Tevens zou deze organisatie steun willen verlenen aan de door de nazies gesloten en vernielde boekerijen. Deze stichting, de Internationale Universiteits Stichting, is thans volgens de wetten van de Verenigde Staten een geïncorporeerd lichaam geworden. Vele Nederlandse instellingen en particulieren hebben hiertoe reeds bijgedragen. **Ook op Curaçao is reeds duizenden voor dit grote doel gegeven.** Vanzelfsprekend moet men hierbij evenwel niet stil staan en het is dan ook de bedoeling van den Professor om verschillende handelslieden en instellingen, maar ook particulieren voor dit doel aan te spreken. „Curaçao staat erom bekend een gul en vriendelijk volk te zijn", vertelde Fagginger Auer mij. „En u gevoelt zelf wel, dat naast de grote giften, die wij van Noordamerikaanse zijde krijgen, ... deel ... Curaçaose dus Nederlandse bijdrage zo groot mogelijk te doen zijn, teneinde de stichting straks in Nederland te krijgen. Want hierdoor zal Nederland een academisch centrum, een soort spirituele volkenbond worden.

Toen Minister Gerrit Bolkenstein in de Verenigde Staten was, hebben wij het lang en breed met hem besproken. Zoals u weet is Fagginger Auer voorzitter van de Internationale Universiteits Stichting en ben ik de secretaris-penningmeester. Minister Gerrit Bolkenstein was geweldig geporteerd voor de zaak. Hoewel hij natuurlijk geen toezeggingen kon doen, hebben wij toch reeds gesproken over een huis in Den Haag, dat wij voor het doel zouden willen inrichten. Zoals ik al zeide, dit is natuurlijk niet als een toezegging op te vatten, maar het is al van veel betekenis, dat de Minister er zo gunstig over denkt.

Gisteravond heeft de Professor reeds besprekingen gevoerd met de leden van de Staten van Curaçao. Den Gouverneur bezocht bezocht Prof. De Haas des ochtends. Ook hield de Professor gistermiddag een lezing voor de Rotary en is er gistermiddag een langdurige vergadering gehouden van het hoofdbestuur van het Curaçaose Comité van de Internationale Universiteitsstichting, waarvan zoals men weet Ir. J. F. Groote hier voorzitter is. Onder de auspiciën van deze Curaçaose afdeling zal Professor de Haas **aanstaande Maandag** een lezing houden over „Hoe verzekeren wij een duurzame vrede?" Plaats en tijd dezer lezing zullen door middel van advertenties nog later worden bekend gemaakt, doch belangstellenden kunnen hun Maandagavond hiervoor zo mogelijk reeds reserveren.

ELIAS U.S.A.-WAARTS.

Mr Eduard M. Elias, hoofd van de Gouvernementspersdienst is hedenmorgen voor een dienstreis naar New York vertrokken, teneinde daar besprekingen met het Nederlands Inlichtingen kantoor te voeren. Gedurende zijn afwezigheid zal de dienst door den Heer Winters worden waargenomen.

TROTTOIR INGESTORT.

Neen, geen bombardement op Curaçao lezers. Het trottoir voor de Pastorie van de St. Annakerk zakte zo maar in. Vlak bij de bushalte. Al dagenlang is er een gaping en om te voorkomen dat een argeloze voetganger er in zou tuimelen plaatsten goede geesten er een kist in. Dit was echter niet genoeg want verschillende voorbijgangers, die geen dure vuilnisemmers kunnen betalen zagen hier hun kans, zodat er nog een pijp met rode lap als waarschuwingsteken bij kwam.

Wij wachtten dagenlang of de betrokken autoriteiten zouden ingrijpen.

De kist met pijp en vlag bleven. Nu zullen wij verder zien.

Gouvernement van Curacao.

Bureau voor Sociale en Economische Zaken.

BESCHIKKING van MAANDAG, den 19den Juni 1944 No. 1851

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken,

Gelet op:

artikel 2 lid 3 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 No. 44) bekrachtigd bij P.B. 1942 No. 161 en zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij besluit van den 29sten Mei 1944 (P.B. 1944 No. 92);

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur bij Gouvernements beschikking ddo. 12 September 1942 No. 5654, ddo. 16 October 1942 No. 6630, ddo. 17 October 1942 No. 6865, ddo. 27 November 1942 No. 7737, ddo. 28 Juni 1943 No. 4867, ddo. 10 September 1943 No. 7306, ddo. 12 November 1943 No. 8812 en ddo. 5 Juni 1944 No. 2759.

HEEFT GOEDGEVONDEN.

I. Als prijs, waartegen de navolgende verfwaren en aanverwante artikelen in den kleinhandel op het eiland Curaçao ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen, den kostprijs van die artikelen, vermeerderd met een winstmarge van 70%:
   1. Krijt, bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking.
   2. Lakken (spirit- en strijklakken),
   3. Siccatieven,
   4. Verf in pasta-vorm,
   5. Verf in poedervorm bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking,
   6. Verguldsel, zoowel klaargemaakt als in poedervorm,
   7. Vernis, bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking en
   8. Waterverven, bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking.

II. Als prijs, waartegen de navolgende verfwaren en aanverwante artikelen in den kleinhandel op het eiland Curaçao ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen, den kostprijs van die artikelen, vermeerderd met een winstmarge van 60%:
   1. gereedschappen, zooals kwasten, plamuurmessen, penseelen enz.,
   2. lijnolie, bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking,
   3. plamuur,
   4. terpentijn, bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking en
   5. verf, gereed voor gebruik, bij verkoop in verpakkingen van minder dan 1 Am. gallon, bij verkoop anders dan in origineele fabrieksverpakking of bij verkoop in origineele glasverpakking.

III. Als prijs, waartegen de navolgende verfwaren en aanverwante artikelen in den kleinhandel op het eiland Curaçao ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen, den kostprijs van die artikelen, vermeerderd met een winstmarge van 50%:
   1. bananaolie
   2. beitsen
   3. krijt, bij verkoop in origineele fabrieksverpakking,
   4. lijnolie, bij verkoop in origineele fabrieksverpakking,
   5. terpentijn, bij verkoop in origineele fabrieksverpakking
   6. verf, gereed voor gebruik bij verkoop in verpakking van 1 Am. gallon of meer in origineele fabrieksverpakking (behalve glasverpakking),
   7. verf in poedervorm, bij verkoop in origineele fabrieksverpakking,
   8. vernis, bij verkoop in origineele fabrieksverpakking,
   9. waterverven, bij verkoop in origineele fabrieksverpakking,
   10. verder alle verfwaren en aanverwante artikelen, voor zoover deze niet onder de artikelen I, II of III met name zijn aangeduid.

IV. Als prijs, waartegen verfwaren en aanverwante artikelen in den groothandel op het eiland Curaçao ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen, den kostprijs van die artikelen, vermeerderd met een winst marge van 15%:

V. Te bepalen, dat voor de toepassing van deze beschikking moet worden verstaan onder:
   a. „groothandel" alle verkoopen, te koop aanbiedingen of leveringen van de in deze beschikking genoemde artikelen aan wederverkoopers in deze artikelen,
   b. „kleinhandel" alle andere soorten verkoopen, te koop aanbiedingen of leveringen van de in deze beschikking genoemde artikelen,
   c. „kostprijs" den voor de ontvangen goederen in rekening gebrachten c.i.f.-prijs omgerekend in Curaçaosche guldens tegen den koers op den dag van ontvangst der goederen, vermeerderd met de douanerechten, het evenredig deel der transportkosten voor vervoer der goederen naar magazijn of verkoop-lokaal en bank- en telegram-kosten, mits beide laatstgenoemde kosten niet meer bedragen van 2% der totale f.o.b.-waarde der goederen.
   d. „Origineele fabrieksverpakking" de verpakking, zooals door de betreffende fabriek geleverd, bestemd voor verkoop aan consumenten, ongeacht de op deze verpakking voorkomende etiketten, merken of andere aanduidingen betreffende inhoud, kwaliteit etc.

VI. Te bepalen, dat importeurs in deze beschikking genoemde goederen verplicht zijn om bij verkoop dezer goederen aan wederverkoopers, bij de levering een factuur of rekening te verstrekken, waarop vermeld dienen te zijn de volgens de artikleen I, II en III van deze beschikking becijferde prijzen, waartegen deze goederen ten hoogste aan consumenten mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd.

VII. Te bepalen, dat kleinhandelaren in verf-waren en/of aanverwante artikelen verplicht zijn deze goederen, voorzoover aanwezig in een voor verkoop bestemd lokaal, voorzien te hebben van een aanduiding van de verkoopsprijs, luidende in Curaçaosche guldens, per eenheid van het betreffende artikel.

VIII Te bepalen, dat voor de berekening van de prijzen, als in de artikelen I tot en met IV van deze beschikking bedoeld de volgende afrondingen moeten worden toegepast:
   tot fl. 1.— op het meest nabij gelegen veelvoud van 2½ cent.
   van fl. 1.— tot fl. 5.— op het meest nabij gelegen veelvoud van 5 cent,
   van fl. 5.— tot fl. 10.— op het meest nabij gelegen veelvoud van 10 cent,
   boven fl. 10.— op het meest nabij gelegen veelvoud van 25 cent.

IX. Te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op den dag na dien harer bekendmaking in de plaatselijke bladen.

Het hoofd voornoemd,
w.g. J. H. v. BOVEN

Hoe het Bestuur wordt hersteld in de bezette Gebieden.

Wij lezen in „De West":

Newsweek geeft interessante biezonderheden over de wijze, waarop in Nederlands Indië en andere bezette gebieden in het Verre Oosten geleidelijk het oorspronkelijk gezag wordt hersteld.

Toen de invasie-vaartuigen der Geallieerden op 22 April l.l. de Humboldt Baai binnenvoeren, bevond zich aan boord van één der schepen een „vreemde lading". Onder de Noordamerikaanse soldaten bevonden zich 129 mannen, die noch Noordamerikanen, noch soldaten waren. Zij waren gekleed in Noordamerikaanse uniformen, maar op hun sabels hadden zij het insigne van het Nederlandse Leger en op hun schouderriem was de leeuw van het Huis van Oranje te zien.

Aan wal gekomen, hesen zij de Nederlandse Driekleur.

Deze mannen waren onderdanen van Koningin Wilhelmina. Zij waren medegegaan om het eerste Nederlandse gebied, dat op den vijand heroverd was, terug te eisen.

Terwijl 99 Nederlandse burger-administateurs het Nederlandse gezag herstelden over Hollandia — bestuurs centrum van het Nederlands Nieuw Guinea — en 35 donker-kleurige Indiërs door de gehavende straten patrouilleerden, juichten de Nederlanders in ballingschap over de eerste stap, die gedaan was.

Niet aleen voor de Nederlanders was dit de eerste stap.

Het betekende tevens het begin van de herovering der grote koloniale imperia, die twee jaren geleden bezet waren door de Japanners.

Het bestuurs-mechanisme voor al deze landen was reeds klaar en de belanghebbende mogendheden waren het eens hoe dit zou werken.

De politiek der Verbondenen is, dat een burger-bestuur, vertegenwoordigend den Geallieerden eigenaar, die vóór de oorlog erkend werd, onmiddellijk na herovering der gebieden, deze zal overnemen, inplaats van een Geallieerd Militair Bestuur ad interim.

De Nederlandse Regering bijvoorbeeld heeft een overeenkomst gesloten met Generaal Douglas Mac Arthur en Admiraal Lord Louis Mountbatten, binnen wiens gebied het Westelijk gedeelte ligt van de Indische Archipel. De Nederlanders zeggen, dat de territoriale integriteit van de Archipel nooit een vraagstuk geweest.

De Britten hebben toegestaan, dat het na-oorlogs koloniaal bezit bij de algemene vredesregeling wordt vastgesteld.

Maar vóór de eind-overwinning behaald is, zal de status quo van vóór de oorlog bestaan voor blanken en inboorlingen.

Om dit te herstellen zijn vijf regeringen (Nederlands, Australisch, Brits, Frans en Noordamerikaans) bezig mannen te oefenen.

Nederlands Oost-Indië.

Toen de bezetting van Hollandia een feit geworden was, beschreef Dr. Charles O. van der Plas deze als „de eerste mijlpaal op de lange weg die wij nog moeten afleggen om 70 millioen Indiërs, 250 duizend Nederlanders en meer dan 1 millioen Chinezen te bevrijden."

De man, die gesproken had, was een Nederlandse geleerde en linguist, waarnemend Gouverneur van Nederlands Oost-Indië en aanstaand Gouverneur van de andere nog te bevrijden eilanden. Als opvolger van den Gouverneur-Generaal Tjarda van Starkenborgh Stachouwer, die op zijn post bleef toen Java viel, is Van der Plas het hoofd van de organisatie, die de heroverde gebieden zal besturen.

Voor de voorziening (in verschillende behoefte) en het transport zijn de Nederlanders gedeeltelijk afhankelijk van de Herstelconferentie en de hulp van de militaire bevelhebbers.

Maar voor het bestuur van koloniën zullen de Nederlanders in Australië de volle verantwoordelijkheid dragen onder de verre leiding van Koningin Wilhelmina's Minister voor Koloniën Doctor Hubertus J. van Mook (dit is niet juist. Dr. Van Mook is al geruime tijd in Australië. — Red. De West).

In Juli van het afgelopen jaar opende de commissie voor Nederlands Oost-Indië in Melbourne een school voor burger bestuurders, waar mannen geoefend worden om de troepen te volgen.

Indische experts hebben daar de leiding van een cursus, die een copie is van de voor-oorlogse koloniale scholen in Leiden, Utrecht en Batavia.

De studenten komen van alle delen van de wereld en zijn zowel koloniale Nederlanders als Indiërs, die 65% van de gegradueerden moeten uitmaken.

Een groep van 27 Nederlanders en 9 Indiërs is reeds afgestudeerd; een nieuwe cursus begint spoedig en een vrouwen hulp-corps wordt gevormd.

Naast de theoretische opleiding in Australië ontvangen de candidaten een practische in Zuid-Nederlands Nieuw-Guinea.

In dat woud-gebied dat de Japanners nimmer veroverden en waar nu Nederlandse en Australische troepen liggen, hebben de Nederlanders het burgerlijk bestuur en de bijstand der inboorlingen in handen.

Australië.

Toen in Februari 1942 de Japanners de Bismarck Archipel (Australisch Mandaat) bezetten, reorganiseerden de Australiërs het bestuur over hun overzeese gebieden.

Zuid-Oost Nieuw Guinea (Papua) en de vroegere Duitse gebieden in het Noorden werden onder toezicht van het Leger gebracht onder de naam Australia-Guinea Adminitive Unit (Angau).

Deze eenheid kwam onder leiding van een vriendelijken oud-officier Generaal Majoor Basil M. Morris. Angau zou de gebieden besturen gedurende de oorlog en nog enige tijd daarna.

Papua evenals het Zuiden van Nederlands Nieuw Guinea bleven gespaard van de Japanners. Zendelingen en plantage-eigenaars werden na enige tijd terug en de inboorlingen hervatten de winning van copra en rubber. De Papoea's werden verder geoefend als dragers voor de legers der Verbondenen.

Aangezien de meeste Angau officieren vroeger bij het burgerbestuur waren van Nieuw Guinea, zijn zij behalve in militair opzicht ook anders uitstekend te gebruiken. Zij regelen conflicten in de dorpen der inboorlingen enz.

De Britse Koloniën.

Behalve de Nederlanders maken ook de Britten aanspraak op sommige van de rijkste gebieden in de Oost, namelijk Burma, Malakka, Noord-Borneo en Serawak.

Direct na de herovering van deze gebieden zullen de Britse administrateurs het bestuur overnemen onder toezicht van de Geallieerde bevelhebbers.

In Brits Indië hebben de Britten een regering in ballingschap klaar staan om terug te keren naar Burma. Aan het hoofd staat de vroegere Gouverneur van Burma Sir Reginald Dorman Smith.

Dit bestuur bestaat verder uit de leden van het Burmese Cabinet, die de Britten in ballingschap volgden, alsmede Britse en Inlandse bestuurs-ambtenaren.

Voor Malakka zijn de plannen meer uitgewerkt. Enige maanden geleden werd in Londen de Malayan Planning Unit gevormd.

Aan het hoofd staat de 47-jarige Generaal Majoor H. R. Hone in Caïro, die politiek adviseur was van Generaal Sir Harold Alexander en Libye en Erithrea bestuurde na de verovering.

Hij heeft een 23-jarige ervaring als koloniaal bestuurder. Zijn staf bestaat uit leden van de administratie, de politieke en andere experts voor Malakka. Voor Borneo en Serawak worden nog plannen uitgewerkt.

Frankrijk in het Oosten.

In Algiers heeft het Franse Comité van Nationale Bevrijding plannen uitgewerkt voor de toekomstige ontwikkeling van Indo-China, gelijk aan die voor Afrika. Indien de Japanners ook formeel Indo-China bezetten, dan moet een ander bestuur gevormd worden. (Het land wordt thans theoretisch door Vichy bestuurd.)

De bedoeling is andes na de herovering alleen de voornaamste medewerkers van de Japanners te ontslaan en een nieuwe koloniale politiek te volgen in Indo-China met behulp van de mannen, die nu in het land aanwezig zijn.

Een Noordamerikaans militair bestuur.

Toen de Noordamerikanen Guadalcanal in de Salomons Archipel, Tarawa en de Gilberteilanden gezuiverd hadden van Japanners, werd het burger-bestuur terstond overgedragen aan de vooroorlogse eigenaars, de Britten. Zij volgden daarbij de officiële Noordamerikaanse politiek, dat de koloniën en mandaten aan hun vooroorlogse eigenaars zouden worden teruggegeven. Maar toen de Noordamerikanen meer naar het Noorden gingen en kwamen in het vooroorlogse Japanse Imperium, werd een andere politiek gevolgd. Hier nam de Noordamerikaanse marine het bestuur over. Officieren, die geoefend waren als burgerbestuurders en de talen van het Verre Oosten hadden bestudeerd, werden thans met de leiding belast.

Het eerste gebied, dat door de Noordamerikanen bestuurd werd, was Kwajalein in de Marshallgroep. Voor de duur van de oorlog werden Noordamerikaanse officieren met het bestuur belast.

Zij zijn verantwoording schuldig aan Admiraal Chester Nimitz. Hoe meer de Noordamerikanen naar het Noorden vorderen, hoe meer gebieden zij zullen overnemen, namelijk in de Carolinen, de Marianen en Formosa, tot het hart van het Imperium bereikt wordt — de vier eilanden van het eigenlijke Japan.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Gaarne zag ik enige plaatsruimte toegewezen voor mijn antwoord op het rekenvraagstuk van den 1sten machinist van het ss. Maximina.

We hebben weder het oeroude geval van een machinist, die zich gaat bemoeien met afgelegde zeemijlen.

Wilt U nog even de afstand New York — Liverpool afpassen machinist en roept U dan de hulp in van den stuursmansleerling. (De aardomtrek is maar 21.500 mijl).

Terzake: De genoemde afstand van 60.000 zeemijlen werd door Hr. Ms. Van Kinsbergen afgelegd in de periode van 1 Juni 1940 tot 1 Juli 1941. Dit was niet de portée van de zaak, doch wel het vernietigen van 66.000 ton scheepsruimte of nog beter de aanwinst voor de geallieerde koopvaardij vloot van 60.000 ton. (Bij het zinken van de „Rhind" ging namelijk 6.000 ton verloren). Kunt U mij nog een schip met een dergelijk record noemen?

Het is wel heel frapant, dat U met de haarscherpe berekening niet voelde, dat er ergens een fout zat. Het is inderdaad iets ter overdenking voor hen die leek zijn op het gebied van schepen.

In vertrouwen wil ik U nog mededelen, dat het normale gemiddelde door Hr. Ms. van Kinsbergen afgelegde aantal zeemijlen per maand bedraagt 5100. U kunt het waarschijnlijk nu wel zelf verder oplossen of anders schrijft U nog maar weer een „ingezonden stukje".

J. L. van Meeuwen.
Luitenant ter zee der 1e klasse.

Kerkberichten.

Week van 25 Juni t/m 1 Juli.
Zo.: Tweede Zondag na het Octaaf van Driekoningen.
Do.: H.H. Apostelen Petrus en Paulus.
Za.: Allerkostbaarst Bloed van Onzen Heer Jezus Christus.

De gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags te komen biechten.

ST. ANNA-KERK. CATHEDRALE
Otrabanda.

Pastoor: M. J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Plechtige Hoogmis.
16.— H. Vormsel toedienen.
19.— Plechtig Lof.

Weekdagen:
H. Missen om 5.30, 6 en 6.30 uur.
Do.: 6.30 gezongen H. Mis. Om 19 uur Lof.
Iedere avond om 19 uur Rozenhoedje.
Biechten: 's morgens na de H. Mis, op verzoek en na 16 uur.

H. ROZENKRANSKERK,
Pietermaai.

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P., tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Lof

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.).
6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.45 Congregatie voor de meisjes.
Do.: 6.— gezongen H. Mis.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede. Om 18.30 Plechtig Lof met processie voor sluiting Junimaand.
Za.: 6.—, 6.30 en 7 H. Missen
Iedere dag om 19 uur Lof.
Biechten: Na de H. Mis, Zaterdag tussen 16 en 18 **uur, en** 's avonds na **Rozenhoedje.**

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler O.P. **tel. 2413.**

Zondag:
5.— H.Mis.
6.15 H. Communie **uitreiken.**
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Uitzending gezongen Hoogmis.
17.— H. Vormsel toedienen.
19.— Lof

Weekdagen:
6.— **en 6.30 H. Mis.**
Iedere dag om 19 uur Lof.
Do.: om 6.30 gezongen H. Mis, en daarna congregatie voor de meisjes.
Vr.: 5.— gezongen H. Mis.
19.— Plechtige sluiting Junimaand.
Biechten: na Lof. Zaterdag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL,
Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967. spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H.Mis.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis.
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Do.: 6.30 gezongen H. Mis.
Za.: 7.— Kindermis
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART,
Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O.P., tel. 2365, spreekuur: 7 — 9 uur behalve Zondag.

Zondag:
5.30 H. Mis.
8.30 Hoogmis.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Do.: 6.30 gezongen H. Mis.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA-KERK, Juicio.
Pastoor H. Penninx O.P. **tel. 1367**
spreekuur 7 — 9 uur (behalve Zondag).

Zondag:
5.— H.Mis.
8.— Hoogmis
19.— Lof
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag).
Biechten: 's morgens na H. Mis tot 8 uur; Zaterdag van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GESTICHT.
Zo.: 7.— H. Mis; 16 — Lof.
Weekd. 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.
Do.: 17 tot 18 uur Aanbidding voor de vrede.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. 34; spreekuren: alle weekdagen van 7.15 — 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag:
5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.

CURACAOSE SPREEKWOORDEN.

46 — In de maag is zekerder dan in de mond.
47 — In een slechte jas schuilt een goede drinker.
48 — De waarheid is niet pikant.
49 — Oude mensen moeten sterven, kinderen kunnen sterven.
50 — Een goede verdediger is een kwade buur.
51 — Wie de kop van een ezel wast, verbruikt veel zeep.
52 — Waar het touw het dunst is, daar breekt het.
53 — Niet alle honden, die op straat blaffen, kun je met stenen gooien.
54 — Wie hoog stijgt, valt spoedig.